

Előfizetési díjak:

Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 6 korona.

Magánhirdetések díja:

Négyszer hasábozott garmond sorért 10 fillér.

Hivatalos hirdetések díja:

Egyszeri közlésért, tekintet nélkül a szöveg nagyságára, nyugtabejeggyel és támlappal együtt 6 korona.

Nyilttér soronként 60 fillér.

Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz ezimezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

Rákóczi idehaza.

Közel kétszáz esztendei hontalanság után, halóporában kerül haza II. Rákóczi Ferenc fejedelemnek daliás teste. Ugyanaz a borongós, lelkes hangulat lesz úrrá fölöttünk, amely Mikes Kelemen örökértékű törökországi leveleiből árad ki. Ami keserűség és lelkes öröm össze tud gyülni a sirva vigadó magyar szívében, mindazt átérezzük most, amikor sebes gözparipa hozza közzénk a rodostói temetőből II. Rákóczi Ferenc, Zrínyi Ilona, Thököly Imre, Eszterházy és Sibrik tetemeit. Annak a harenak a hősei és mártirai ők, amely századokon át tart és még most sem ért véget. Ami vágy és hazafias keserűség él most a mi szívében, ugyanaz hevitette a Rodostóból megtérő vándorokat is világra szóló nagy cselekedetekre; amit mi óhajtunk, hazánk boldogságát és függetlenségét, azt óhajtották ők is. Kétszázhat esztendeje annak, hogy az elnyomott magyar nép felkelt kivívni ősi szabadságát és folyt évek során keresztül a világ egyik legdicsebb szabadságharca, amely több ízben megremegtette Bécsnek büszke várát. Száz és száz dal hirdeti a magyar nép ajkáról, hogy kik voltak ők és a mi vágy, keserűség össze tud gyülni magyar szívében, mindazt a meleg, nagy érzést kifejezik a kuruc nóták.

Örökké fog élni az ő emlékü a magyar népben, amely a jövőbe vetett bizalmat a múlt dicső emlékeiből meríti. Minél nagyobb az időbeli távolság, amely Rákóczi harcaitól elválasztja a jelent, annál ragyogóbb glóriát ölt az emlékezés a mi első szabadságharcunkra. A borongó romantikának nimbusza övezte

közel két századon át a rodostói temetőt, a hova számkivetett nagyjainkat temették és ebből a borongásból gyönyörű fényesség áradt a magyarságra. Két ragyogó és kimagasló eseménye van a magyar történelemnek, két szabadságharc, melyek örök dicsőséget hoztak a magyar népre. A kuruc katonák és a honvédek kitörülhetetlen betűkkel vésték magukat a szabadságért harcoló népek történetébe és mert mind a két szabadságharcot levertek, mert a küzdelem okai részben még ma is fennállnak: a két szabadságharc emléke ma is intenzív, ma is eleven sebből buzogtatja a vért!

Szomorú esemény szokott lenni a temetés. Mikor a hideg földnek adják át azokat, akiket szeretünk: a legnagyobb fájdalomak válnak ki a szívből. De ez a temetés, amelylyel örök nyugvóhelyükre kísérik ki Rákócziakat, kitörő örömet és lelkesedést kelt bennünk. Nem temetünk mi most, nemzeti ünnepet ülünk, felszabaduló lelkünk minden hevével dicsőítjük a magyar szabadság régi hőseit. Páratlan nemzeti ünnep lesz Rákóczi hamvainak hazahozatala. Menynyit kellett küzdenünk, közel kétszáz évig kellett várakoznunk, míg a magyarok e legdicsebbjeinek tetemeit visszahozzuk e földre, amelyet oly forrón szerettek. Végre itt lesznek közöttünk. Azt a földet tapodja lábunk, amelyben ők fekszenek, amelyben Kossuth Lajos is fekszik. Ez a föld, amelyen annyiszor apáink vére folyt, megéri e vért és megéri azt a vért is, amely érte még folyni fog.

Aludj, aludj Rákóczi, Thököly, aludjatok nyugodtan az édes hazai földben. Almotok fölött egy nemzet lelkes kegye-

lete örökdi, értetek magyarok milliói imádkoznak az Egek Urához és hozzátok fohászkodnak, ha vészes felhők tornyosulnak egünk fölé.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye köztörvényhatósági közgyűlése múlt hó 26-án tárgyalta a 48-as bizottságnak működéséről beterjesztett jelentését.

A történelmi jelentőségű jelentés, melyet a közgyűlés a bizottság hazafias eljárásáért hálájának jegyzőkönyvre iktatásával vett tudomásul, a következő:

Tisztelt Törvényhatósági Bizottság!

Miután visszavonult a hazánk alkotmánya ellen intézett azon támadás, mely, amint a többi törvényhatóságokat, úgy vármegyénk közönségét is ellenállás szervezésére s e célból a 48-as bizottság kiküldetésére indította, önként következőnek találjuk, hogy a bizottságunk működésében beállott szünetben eljárásunkról beszámoljunk.

Ez alkalommal nem mellőzhetünk el egy visszapillantást azokra az eseményekre, amelyek kiküldetésünk okát képezték s eljárásunk célját kijelölték.

Az országgyűlésnek 1905. évi január 21-én költségvetés, vagy a közjövödelmek kezelésére felhatalmazó törvény és ujoncjutalék hiányában elnapolása és akkori az kormányának az országgyűlés mindkét háza bizalmatlansága, sőt tilalma dacára állásában maradása nyilvánvalóvá tette, ami különben az előzmények után senkit sem lepett meg, — hogy a hatalom nemhogy az éppen általa nyilatkozásra felhívott nemzeti akarat álláspontjához legkevésbé is közeledett volna, inkább áthágta az alkotmányos jogrendet s el volt határozva arra, hogy a nemzet közakaratának visszafojtását önkényuralommal kísértse meg.

Az országgyűlés az elnapolás után többé nem működhetvén, a törvényhatóságokra hárult a feladat, hogy az alkotmányos jogrendnek s törvényeinknek meg nem felelő kor-

mányzatnak gátat vessenek, az önkényuralom letelepedését megakadályozzák.

Ezen hagyományos alkotmányvédő hivatását, — amelyre a törvényhatóságokat elnapoltatásakor hozott határozatában maga a képviselőház is emlékeztette, — vármegyénk közönsége is törekedett betölteni.

Mindjárt az országgyűlés elnapolása után tartott első közgyűlésében, 1905 évi július 11-én hozott határozatával törvényhatósági bizottságunk a vármegye közönségének hazafiai kötelességére hivatkozás mellett eltiltotta az alkotmányellenes kormány fennmaradhatóságára kilátást nyújtható adózást és ujoncuzást, megtiltotta a törvénybe ütköző kormányrendeletek végrehajtását, majd 1905 augusztus 24-én tartott közgyűlésében eltiltotta a póttartalékosok kivételes behívói kézbesítését is, az ezen tilalmak betartásáért a kormány üldözésének kitett tisztviselői kártalanítására 10 százalékos pótdótot szavazott meg s megbízást adott a 48-as bizottságnak, hogy e célra esetleg önkéntes adományokat gyűjthessen.

Mindezen határozatait törvényhatósági bizottságunk tagjai nagyszámú részvétel mellett, közakaratával, általános lelkesedéssel hozta meg s a kormány ismételt megsemmisítései s hova-tovább fenyegetőbb és erőszakosabb rendeletei dacára későbbi közgyűléseiben is fenntartotta.

Nekünk, 48-as bizottságnak feladatunkká tette a közgyűlés, hogy a tilalmak betartását ellenőrizzük, a tisztviselőket ez ellentállásban támogatassuk s esetleg kártalanítsuk.

Ezen feladataink közül az ellenőrzés teljesítése egészen szükségtelen volt, mert vármegyénk lakosságában oly általános visszhangra talált az önkényuralom kísérletén megbotránkozott nemzeti közérzetet s annyira áthatott mindenkit azon közakarat, hogy az alkotmányellenes kormányzat folytatása az adó és ujonc megtagadásával lehetetlenné tétessék, hogy adófizetők egyáltalán nem, ujoncok is csak elenyésző csekély számban jelentkeztek.

Amidőn még kiemeltük, hogy a vármegyei tisztviselők velünk egyöntetűen jártak el, a kért adatokat készséggel rendelkezésünkre bocsátották, áttérünk működésünk rövid vázolására.

1905. évi augusztus 10-én tartott alakuló

kor is olyan harsány hangon vezényelt, mint valami dandárparancsnok.

— Szaladj te ökö, — mondta, — hogy a magyarádi hordót csapold meg.

Az ebédnél semmi egyéb tapasztalást nem tettem, mit hogy a háziasszonyom mestertien tudta az emberbe az ételt-italt belediktálni. Kérésrel, könyörgéssel, zsémbeléssel s ha kellett, veszélyes fenyegetéssel.

Az ebéd pompás volt, a társaság türethető, a borok vének és tűzesek. A báróné mindenkivel cimboráskodó hangon beszélt; s néha olyan megjegyzéseket tett, hogy a kaszánya frazeológiájában is helyet foglaltak volna. Amellett jóízűen tudott hallgatni és nagyokat kacagni közepszerű elmésségeken.

Az ebéd alatt, mely az esti órákba nyúlt bele, figyelmesen szemléltem a természetes, szabadszájú bárónét, de egy mákszemnyi romantikus vonást sem tudtam benne felfedezni. Es még is, ez az asszony sarkötét állított magának életében... Kell, gondoltam, hogy valami regénye legyen. Nem is közönséges. Elhatároztam, hogy mindenáron, ha kell apropos nélkül is, szóba hozom a márvány obeliszket. Ennek a révén megtudok valamit.

Ugy is történt. Este, mikor a verandára kimentünk rágyújtani, a báróné felvetette az obligát kérdést:

— Nos, hogy tetszik önnek ez a mi városunk.

— Elég csinos.

— Csinos? Talán piszkos?

— Pardon, báróné, az is, de a temetője gyönyörű helyen fekszik.

— Láttá?

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája

Vágyódás.

Kinyitott a lilomszál
Édes anyám sirhalmán,
Azt susogja boldogitva,
Hogy reám vár jó anyám...

Szegény virág! Hogyha én is
Ő hozzá majd elmegyek,
Mondd, ki fogja ápolgatni
Hervadozó leveled?

Mondd, ki fogja dédelgetni,
Hamvas, félénk szirmodat,
Hogyha én is ott leszek majd
Anyámnál a föld alatt?...

És én még is vágyom hozzá,
Mert ott leszünk boldogok, —
Bár tudom, hogy sirhalmunkat
Nem ékitik liljomok...

Sebess Emilné.

Az özvegy.

Egy főszolgabíró barátomat látogattam meg a vidéken. Két napig mászkáltam vele a nagy vidéki városban. Már a második napon úgy kifogytunk a látnivalókból, hogy vendéglátó barátom végső kétségbeesésében a temetőt ajánlotta megnézni.

Csaknem két óra hosszat töltöttünk a nagy kálomista temetőben s betűgettük a fejfék siratait a szelid akácok és szomorúfüzek alatt.

Mindenki tapasztalhatta, hogy a temetőben a sablon is lekötö a figyelmet. Az enyészeti misztikuma különös izgalmat csíhol ki a lélekből. Minden jelentéktelenség szembeötlő s lekötö a figyelmet. Az ember olvassa például: „Mihály Sárika meghalt 22 éves korában.” Egyszerre mély, őszinte sajnálkozás fogja el a lelket. Szegény Mihály Sárika, miért kellett neki a hajadoni virágjában meghalni. Szépnek, virulónak képzeljük, kit a halál alattomosan, oroszva ragadott el... Valószínű, hogy vőlegénye is volt. Bizonyosra vesszük. Pedig soha hírét se hallottuk Mihályi Sárikanak, még kevésbé vőlegényének.

Vizont nyomban megnyugvást érezünk, mihelyt olvassuk, hogy egyik-másik néhai polgártársunk nyolevanót-nyolevanhat évet élt. Mintha az a magas évszám az őcska sarkövön, tőlünk távolabb tolná a véget.

A főszolgabíró elmondott néhány szomorú családi történetet, melyeknek emlékét a sarkövek felirata elevenítette meg emlékében. Elvégre minden tragédia ott van elkönyvelve.

Körülbelül a legszebb helyen, a temető közepén, (mert a temetőben égy úgy grasszál a rang, mint az életben) magas, ragyogóan fehér márvány-obeliszk emelkedett. Kérdően követelte a figyelmet. Mintha csak azt mondta volna: tölem ilyen is telik...

A márvány-obeliszken a következő felirat volt tömör aranybetűkkel: Véghes Katalin.

Semmi egyéb. Megbámultam. A főszolgabíró mosolyogva jegyezte meg:

— Szép sarkő, ugye?

— Érdekes, — mondtam, — de ki az a Véghes Katalin? Mikor halt meg?

— Ohó, — mondtotta a főszolgabíró, — egyelőre eszeágában sincs meghalni. El és mulat. Annakra, hogy holnap nála is ebédelünk.

— Véghes Katalinnál? — kérdeztem csodálkozva, — hisz úgy tudom, valami gazdag bárónét emlegettél.

— No igen, özvegy Medeánszky Kázmérné bárónét, született Véghes Katalint.

Aztán elmondta hamarosan, hogy a báróné, noha túl van az ötvenen, életvidor s egészséges uriaszony, a sarkövet azért állította fel életében, mert határozott óhajta, hogy itt temessék el. — Különködés, magyarázza a derék főszolgabíró, — különben igen érdekes asszony. Hosszu havannák szív és úgy lovagol, mint a férfi. Majd megismered holnap.

Másnap csakugyan megismerkedtem az érdekes uriaszonnyal. Külseje semmi feltűnőt nem mutatott. Kissé elhízott, duplatokás nő volt, ki egyedül lakott a fehér kastélyban s keményen ráncba tudta tartani a cselédséget. Mikor a korridoron végig mentünk, ak-

ülésünkben elnökünk id. báró Wesselényi Miklós, alelnökünk Moni Gyula bizottsági tagokat választottunk meg. Ugyanakkor vármegyénk mindenik járásából megbíztunk 1—1 bizottsági tagot, hogy a bizottságnak a vidékükön lakó tagjait különös ülésekre hívják össze, amely üléseken jársonként — a zilahi- és szilágy-somlyói járásból beleértve a területükbe beékelte r. tanácsú városokat is — egy-egy külön járási albizottságot alkossanak.

Ennek következtében azután a járási bizottságok következőleg alakultak meg, n. m.: 1) A zilahi járásban elnök id. báró Wesselényi Miklós, alelnök Szentkirályi Zoltán, jegyző Dull László.

2) A szilágy-somlyói járásban elnök Moni Gyula, pénztárnok dr. Nádudvary Jenő.

3) A krasznai járásban elnök Dombi Károly, alelnök K. Nagy Béla, jegyző és pénztárnok Kövesdi Zsigmond.

4) A tasnádi járásban elnök Sántha Dezső.

5) A zsidói járásban elnök Vaska Gyula, jegyző Honi Izidor.

6) A szilágycsehi járásban elnök dr. Makay Pál, jegyző dr. Ruzsika Ignác, pénztárnok dr. Lenchés Ottó.

Részben már az augusztus 10-iki üléseben, részben későbbi üléseinkben a bizottsági tagok sorában azon változások következtek be, hogy dr. Pap György, dr. Gyurkó László és dr. K. Tompa Arthur helyeikbe, akik a lemondásukat bejelentették, Brunner Béla ballai, Nagy Sándor zsidói és Lengyel Akos krasznai lakosokat választottunk be, majd pedig a bizottság dr. Böllni Zoltán zilahi, dr. Hunyadi János és dr. Kósa Béla tasnádi lakosokkal lett kiegészítve.

1905. augusztus 24-én tartott ülésünkben falragaszok és levelek alakjában közzétett felhívásokat bocsátottunk ki, melyekben figyelmeztettük a vármegye közönségét az akkori viszonyok között az állami adó fizetésének s a hadseregbe való önként belépésnek hazafiátlan voltára s arra, hogy a törvényes rend helyreállítása után adótartozásaik megfizethetése végett a fedezetet gyümölcsöztetve tartsák készen.

Szeptember 28-án tartott ülésünkben társadalmi bojkottot mondtunk ki mindazokra, kik a nemzeti ellenállás összhangját zavarnák s megkerestük az alispánt, hogy mindazon kormányrendeletekről, amelyek az ország alkotmányát, vagy törvényhatóságunk önkormányzatát sértének, bizottságunk elnökét megérkezésük után azonnal tudósítsa.

November 3-án, 27-én és december 3-án tartott üléseinkben határozati javaslatot láttuk el a november 4-iki és december 9-iki közgyűlésekre kitűzve volt mindazon ügyeket, amelyek a nemzeti ellenállással kapcsolatban voltak, határozati javaslatokat a közgyűlés mind magáévá tette s minthogy a november 27-én és december 9-én tartott üléseinkben az önkéntes újoncok részére bizonyítványok kiállítása tárgyában feltétlen végrehajtást megkorlátozta terhe alatt követelő miniszteri rendelet végrehajtásának a megtagadását is javaslatba hoztuk s ekként várható volt, hogy a kormány a törvényhatósági bizottság rendelkezéseinek engedelmeskedő tisztviselőinket üldözni fogja, november 27-én és december 9-én tartott üléseinkből felhívtuk az albizottságokat kártalanítási alap gyűjtésére, meghatároztuk a gyűjtés, pénzkészítés és kártalanítás kivitelének módozatait s adakozásra buzdító felhívásokat küldtünk szét.

December 27-én és január 9-én tartott

üléseinkben határozati javaslattal elláttuk az ugyanazon napokban tartott közgyűlésre kitűzve volt, vármegyénk ellenállását tárgyzó ügyeket. Javaslatainkat a közgyűlés mind elfogadta.

Minthogy a vármegyénk részére járt állami javadalmazás 1906. év január 1-től be lett szüntetve, attól fogva három hónapon át a vármegye alkalmazottai részére a gyűjtött kártalanítási alpból egyenként oly összegű kölcsönöket adtunk, amennyit rendes körülmények között illetményeik fejében kaptak volna. Ilyen kölcsönökben a három hó alatt összesen 41,504 kor. 46 fillér lett kiadva.

Eközben a gyűjtést ernyedetlenül folytattuk, vármegyénk közönsége hazafias áldozatkészségéről fényes tanúságot tett, az aránylag nem oly hosszú gyűjtési időszak alatt nem kevesebb, mint 108,377 K 85 f adomány lett aláírva.

Meg kell azonban azt is említenünk, hogy némely oly körök, melyek hazafiságukat leginkább szokták hangoztatni s egyes vagy nos egyének hazafiai kötelességüket nem tanúsították s így leginkább az évszázadok óta áldozatkészséghez szokott magyar közép- osztályának köszönhető most is az eredmény.

Február 27-én tartott ülésünkben szönyegre volt hozva, hogy a viszonyok akkori fejlődése s különösen az országgyűlésnek újabb összehívás nélküli feloszlása nem indokolná-e, hogy vármegyénk felmentse tisztviselőit az önkéntes adó befizetések elfogadását s önkéntes belépési bizonyítványok kiállítását tiltó rendelkezései betartása alól. Bizottságunk a korábbi határozatok változatlan fenntartását javasolta, a közgyűlés azonban eltérőleg határozott.

Május 26-án tartott ülésünkben intézkedtünk a vármegyei tisztviselők által visszafizetett kölcsönök átvétele s a kártalanításra adakozók részére visszaadása iránt, amit az egyes albizottságok csakhamar azután végre is hajtottak.

Mai napon tartott közgyűlésünkben elhatároztuk, hogy a gyűjtésekből származó 316 K 24 f kamat maradványból 80 koronát a szamosudvarhelyi ev. ref. népiskola felszerelésére adtunk, 236 K 24 f-t s ennek lehető további kamatait a vármegye közönsége rendelkezésére bocsátjuk egy Rákóczi kép-alap létesítése végett s indítványozzuk, hogy bizza meg a törvényhatóság az alispánt, hogy a kép megfestése végett tárgyalásokat folytasson s a szükséghez képest az alap kiegészítésére gyűjtést eszközöltesen.

Működésünket bevégezvén, feloszlásunk közeledtével jelentésünket azon óhajunk mellett zárjuk be, hogy a lefolyt küzdelmek tanulságai szolgáljanak útmutatásul arra, hogy nemzeti minden tagjának öntudatával egygyé vált, szívének kioltathatlan vágyát képező s törvényeinkben is lefektetett állami önállóságot a valóságban is egész teljességében felépíthesse.

Kelt Szilágyvármegye negyvennyolcas bizottságának Zilahon, 1906. évi szeptember hó 26. napján tartott ülésében.

A közgyűlés folyamán következő határozatok hoztak:

Tudomásul vették gróf Bánffy Miklós, kolozsmegyei főispán beiktatása alkalmával tartott ünnepélyes közgyűlés jegyzőkönyvét; Zalavármegye közönségének átiratát az önkényuralom szolgálataiba ajánlott egyéneknek szegény tablán megörökítése tárgyában; Fejér és Temesvármegyék közönségének a

mezőgazdasági cseléd- és munkásmozgalmak megakadályozását tárgyzó átiratát az egy éves üző borjúk levágatásának tilalmazása tárgyában.

Módosítottatott a közutakról szóló szabályrendelet alispán előterjesztésére, kimondatott a vármegyei alapok pénzkészletének, valamint az árvaszék kezelése alá tartozó pénveknek nek a zilahi pénztáratoknál leendő elhelyezése, a vármegyei közokmányoknak sebészeti osztályról leendő kibővítése, a vármegyei díjnokok illetményeiről szabályrendelet alkotása, a tasnádi—margitai vicinális utvonálnak felvétele a törvényhatósági közutak sorába.

Herman Károly magyaregregyi birtokos azon kérése, hogy a vármegye a Zsidó—Bánffyudvar közűt építendő h. é. vasút törzsrészvényeiből jegyezzen, nem volt teljesíthető, mert a vármegyének e célra fedezete egyetlen alpból se lenne.

Az alispánnak a vármegyei hivatalos lap kiadása tárgyában tett előterjesztését vették tárgyalás alá. Erre vonatkozólag a közgyűlés K. Nagy Béla th. biz. tag indítványára kimondotta, hogy azon viszonyt, mely a „Szilágy“, mint volt vármegyei hivatalos lap és a Vármegyei Hivatalos Lap között fennállott s amely szerint a Vármegyei Hivatalos Lap, mint a „Szilágy“ melléklete jelenik meg, 1907. januártól kezdve megszünteti s a vármegye hivatalos lapját ezután önállóan jelenteti meg.

A közgyűlés első napján ezeken s még egy-két kisebb jelentőségű ügy tárgyalásán kívül nem került a tárgysorozat többi pontjai tárgyalás alá.

A mult hó 27-én folytatott közgyűlésen több, kevésbé fontos ügy tárgyalása után Zilah város lakbérleti szabályrendeletét hagyta jóvá a törvényhatósági bizottság, valamint Szilágy-somlyó város képviselő testületének a taksás telkek megváltása tárgyában hozott határozatát. Ugyanígy jóváhagyott Szilágy-balla község hegybirtokosságának szervezési szabályrendelete a büntető határozatok törlesztésével.

Továbbá felvették a zálnoki fürdői vicinális utasportba a kiserzsidai vasútállomástól Kiserzsidán átmenő utat.

Pedér nagyközség újból alkotott szervezeti szabályrendeletének jóváhagyását a közgyűlés függőben tartja a községek közel jövőben leendő törvényhozási rendezéséig.

Ezután meghirdették dr. Ostate Valér mocsoljai körörszék oklevelét, az állandó szamosi hid ügyét tárgyalták.

Alispán bemutatta a hid létesítésére vonatkozó s a kir. államépítészeti hivatal által készített költségvetést s a közgyűlés a hid létesítését a „Szamos-hid alap“ felhasználásával kimondta.

Főbb pontjai voltak még a közgyűlésnek Szatmárnémeti szab. kir. város törvényhatósági bizottságának, valamint az ottani ügyvédi kamara érkezőletének megkeresése, melyben a tervbe vett s Nagykárolyban felállítandó új kir. törvényszék felállítását ellen irányuló mozgalom kifejtésére hívja fel a vármegyét.

A vármegye közönsége, bár egyébként a törvényszék felállításában magára nézve sérelmet nem lát, azonban előre tiltakozik területének bármily megoszlása, illetve igazságügyi átszervezése ellen.

Ezen ügyeken kívül még a tárgysoro-

zatba felvett felebezések, segélyezések és képviselő testületi határozatok letárgyalattak s a közgyűlés mult hó 27-én déli 12 órakor véget ért.

Különfélek.

— OLVASÓINKAT felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékaikat pedig beküldeni sziveskedjenek.

— Berendelés. A m. kir. igazságügy-miniszter dr. Gáspár Béla, zilahi kir. törvényszéki jegyző a debreceni kir. ítélőtáblához tanácsjegyzőül rendelte be.

— Papp testvérek hangversenye. Hirdetik már a falragaszok a kiváló érdekességű hangversenyt. Amint hirlik, a város intelligenciája mind ott lesz e művészestélyen, de méltán reméljük is, hogy zsufolt ház lesz, mert nekünk szülővárosának, kell legjobban megbecsülnünk azt a művészt, aki már idegenben is sok-sok nagy sikert aratott.

E kiváló tehetség legutóbbi hangversenyével a „Szilágy“ tárcában foglalkozik. Itt közlünk e kritikából egy részletet:

„Az a fiatal ember, aki a folyó hó 15-én este lépett a Vigadó pódiumára, nem tartozik az ugynevezett csodagyermekek ma már elég népes gárdájába. Mikor, mint a zilahi kollégium növendéke, körünkben élt, senki sem sejtette benne azt a bámulatra méltó zenei talentumot, ami valósággal meglepetésszerűleg, ellenállhatatlan erővel árad ki egyéniségéből. Hiszen ő maga is úgy volt a muzsikálással, hogy azt egész addig, míg a fővárosba föl nem került, csak igen előkelő passzióknak tartotta. Zenei kiművelése — mert a Zilahon szerzett muzikális ismeretek még elég messze voltak a kiműveléstől — voltaképp a fővárosban kezdődött, akkor, amidőn mint a Benedek Elek lapjának zenereferense, megismerte — meg kellett ismernie — Magyarország s részben a külföld zenei életét. Ettől az időtől kezdődik hát az a sikerében már is igen gazdag pálya, amelynek egyik határköve s az autodidaxisnak fényes bizonyítéka a szombati hangverseny. Csak autodidaxisról lehet ugyanis itten szó, minthogy Papp Viktor nem volt a Zeneakadémia rendes növendéke; ugynevezett bejáró volt csupán, de ilyen minőségében is többet tanult, mint akárhány rendes növendék.

Önálló hangversenyeinek sorozatában a zilahi a harmadik. Első koncertjét a mult télen Csapon Ung vármegyében tartotta, a másodikkal diadalmas színhelye Erőműfalván volt a folyó év tavaszán. A zilahi a Szilágy-somlyón, szülővárosában rendezendő hangverseny követi, ami után a vármegyében esetleg megtartandó hangversenyek végeztével kisebb magyarországi körútra, majd külföldi tanulmányútra indul.

Autodidaxisról szólva, de erről hallgatva is, csodálattal kell adóznunk a Papp Viktor zenei műveltségének.

Játéka egyenletes, inkább széles stílus, vonókezelése finom, határozott, újtechnikája kifejezett. Felfogása önálló, ám e mellett neves művészek felfogásához simul, mivel a zenei forradalmárok neki nem ideáljai. (Hiszen minden művészt kénytelen lassankint a szent hagyományokhoz visszatérni.) Zugva ömlik ki a melódia hegedűjéből, ha a jelzés úgy parancsolja, pianóit pedig lehelletszerű szubtilitással teszi végtelen becsesekek.

Saját kompozícióiban borongós, majdnem világfájdalmas kedély nyilatkozik meg, ám ennek nyomasztó hatása nélkül, de minden ő igazságával. Jellemző azonban ezeken, hogy a természetszerűleg szűkebb medret majd minduntalan átlépik, úgy hogy hegedűre, vagy férfihangra irt szerzeményei forma szerint rátámaszkodnak a zongorakíséretre, vagyis ezek a leghatározottabb nagy stílusban vannak megírva.

A zeneszerző művész testvére, Papp Szeréna is kelthet érdeklődést közönségünkben, valamint Szabó Sándor is, aki ének-tudásával valósággal elragadta a zilahi közönséget.

A hangverseny műsra: 1) Hegedűverseny. Beriot, Op. 16. Hegedű zongorakettős. 2) Bánat, Mese, Menuetto; hegedű zongorakettős. 3) Mese. Szövegét írta Antal Iván; „Ritka már a daru madár...“, szövegét írta László Andor, éneklő zongorakísérettel Szabó Sándor ur. (Papp Viktor szerzeményei.) 4) Magyar rapszódia, Liszt Ferentől, zongora szóló, előadja Papp Szeréna. 5) Arietta, Keringő, Bölcsődal, hegedű-zongora kettős. 6) „Csipkerózsika.“ Szövegét írta Kéty Endre; „Dal a csalogányról.“ Szövegét írta Antal Iván, éneklő zongorakísérettel Szabó

— Igen. Hosszasan időztem benne. Szeretem a temetőket látogatni, olvasni a sírfeliratokat...

A báróné ravaszul mosolygott s nagyot fújt a szivarfüstből.

— Azt akarja mondani, hogy olvasta az én sírfeliratomat.

— Ugy van, olvastam.

— Nos, — kérdezte, — mit szól hozzá.

Zavarban voltam. Nagyon hirtelen rontott rám a kérdéssel. Mielőtt válaszoltam volna, ő folytatta:

— Bolondnak talált...

— Bocsánat, báróné...

— Lehet, hogy igaza volt. De hát miért ne lehetne nekem is bogaram, hozzá olyan szolid, ártatlan természetű.

Aztán mintha elkomorodott volna, ledobta a szivart s férfiasan egymásra rakta a lábát. Halkabban kezdett beszélni:

— Látta, nekem kevés részem volt az élet örömeiből. Az a név, melyet huszonnyolc esztendeig viseltem, tele van keserű emlékekkel. Az apám házánál ép úgy éltek, mint ahogy itt nálam. Vendégek jártak, mulattak. Az apám híres fiskális volt s nagy hűzát vitt. Az egész megye hozzánk járt. Egyetlen leány lévén, csaknem minden héten akadt kérésem. Már természetesen találtam, hogy az a fiatal ember, aki hozzánk beteszi a lábát, megkéri a kezemet. Nem is értem rá egyikbe, vagy másikba beleszeretni, olyan sűrűn következtek egymásután. S ez így tartott három-négy

esztendeig. Azzal az öntudattal ébredtem és feledtem, hogy én vagyok a megyében a legjobb párti. Még a házasság emberek is azon sopánkodtak, hogy nem vehetnek el. Pedig nem voltam szép. Ezt a romokból is megítélheti.

Tiltakozó mozdulatot tettem.

— Csak hagyja barátom, — folytatta a báróné, — mikor husz éves voltam, akkor is azt hangsúlyozták, hogy kedves, okos vagyok. Szépnek csak a nagyon eladósodott fiúk mertek mondani. De az mellékes. Az apám, ki nagyratölt ember volt, Medeaászky Kázmér báróhoz adott feleségül. Az uram, mint ulánus főhadnagy jött hozzánk. Szolid, szőke fiú volt, rendkívül illedelmes. Nekem úgy tetszett, hogy belém szeretett. Mert azt tudtam, hogy ő — is gazdag. Nos, a felesége lettem, s huszonkilenc esztendeig egy farkas, fővénny ember rabszolgája voltam. Mert az uramnak semmi más hibája nem volt, mint végtelen fukarsága. Ezzel üldözött nap-nap után a kétségbeesés. Még a falatot is sajnálta, amit megettünk. A cselédek gunyoltak, nevettek bennünket; az urú társaságok, amennyire lehetett, kerültek. Százszor el is akartam tőle válni, de nem tehettem mert szeretett. Csak úgy tudtam belőle valamit ki-vasalni, ha válpörrel fenyegettem. Olyankor kétségbeesett, sirt, s mikor egy-egy kalapot kellett vennie, hettegik buskomor volt utána. Bele is bolondult. Az örültek házában halt meg. Az volt az üldözési mániája, hogy a

koldusok az utcáskoron pénzt kérnek tőle. Pedig gazdag volt, s még sokkal gazdagabb lehetett volna, ha mértékletesen fukarságával tőnkre teszi birtokát. Az ekevasra is sajnálta a pénzt s ha lehetett, nem fogadott napszámokat, hogy ne kelljen őket fizetni.

A báróné arca egészen átpirult, mikor ezeket a szomorú emlékeket felsorolta. Felkelt s néhányszor fel-s alájárt a verendán. A halántékát szoritotta össze a két kezével. Ismét hozzám jött.

— Látja, így töltöttem életem javát. Mint Medeaászky báróné a legboldogtalanabb asszony voltam a világon. Nem akarom ezt a nevet halálom után viselni. Érti? Azért csináltattam a sírkövet a leánynevemmel.

Kis szünet után folytatta:

— Nem tudom, illik-e ez, de érzem, hogy jogom van hozzá. Felsőhajtott.

— Ahhoz, hogy másképp kárpótoljon magamat, nem vagyok elég fiatal. Kár... Szívesen megtenném. Nem zseniroznom magamat még egyszer férjhez menni... Egy cseppet sem...

* * *
A napihirek között olvastam, hogy özvegy Medeaászky Kázmérné, született Véghes Katalin Nagy Bálint törvényszéki bírónak örök hűséget esküdött.

Lecsaptam az újságot és felvettem a kérdést:

— Mi lesz a sírkövel?

Lucián.

Sándor ur. (Papp Viktor szerzeményei.) 7) Mózes ábránd, Paganinitól, (G-huron) hegedű-zongora kettős.

A jegyárak hibásan jeleztek a plakátokon, tehát ez uton is felhívjuk közönségünk figyelmét, hogy az oldalszékek ára 3 korona, az I., II., III. és IV. sor 2 korona, a többi támlásszék 1 korona 20 fillér, a többi szék 1 korona. Állóhely és karzat 50 fillér.

Figyelmeztetjük a közönséget, hogy az egyes műsorszámok alatt az ajtók zárva tartanak s a hangverseny kezdete este pont 8 órakor kezdődik. Jegyek előre válthatók Barta Károly ur divatárú kereskedésében.

— **Lelkész-áthelyezések.** Dr. Bartók György, erdélyi református püspök Kádár Imre krasznai h. lelkész Egrespatakra helyezte át. Kádár Imrét tudvalevőleg a krasznaiak szeretete rendes lelkészszé öhajítja emelni s ez okból az egyházi törvények korlátozó intézkedése szerint a választást megelőzően nem tartózkodhatik Krasznán. — Helyét a választásig G. Kovács István zilahi s. lelkész fogja Krasznán betölteni.

— **A zilahi evang. református templom felszentelésének elhalasztása.** Az evang. református egyház közgyűlése a folyó hó 23-dikán tartott ülésében kimondotta, hogy az orgona elkészülésének késedelme okából, azután pedig a téli idő alkalmatlanságára való tekintettel, a templomszentelés ünnepélyességének megtartását jövő tavaszra halasztja.

— **Áthelyezés.** A nagyváradi r. kath. püspökség Barabás György zilahi segédlelkész Debrecenbe helyezte át. Helyébe pedig Fehér Lajos békési segédlelkészt nevezte ki.

— **Országos vásár.** A szilágy-somlyói szeptember 27-iki országos vásárra felhajtott összesen: szarvasmarha 2400 darab, — 16 220 darab, — juh 120 darab, — sertés 1200 darab. Ezekből eladatott: szarvasmarha 465 darab, — 16 18 darab, — juh 38 darab, — sertés 303 darab.

— **Jegyzőválasztás.** Bartha Andrásnak hadadi körjegyzővé választása következtében megüresedett deészházi körjegyzői állásra szavazattöbbséggel Katócz Miklós segédjegyzőt választották meg.

— **Állami facsemeték adományozása.** Azok a birtokosok, akik az állam által fenn tartott erdei facsemetekertekből csemetékben részesülni kívánnak, egy koronás bélyeggel ellátott folyamodványukat legkésőbb 1906. évi december hó 15-éig terjesszék be, még pedig közvetlenül az illetékes kir. erdőfelügyelőséghez.

— **Kifurt aranyak.** A pénzhamisításnak érdekes módját leplezte le a minap az aradi rendőrség, mely az utóbbi időben igen sok pénzhamisítót fogott el Aradon és környékén. A mostani pénzhamisításban az a legérdekesebb, hogy a szóban forgó tíz- és huszkoronások nem is hamisak, mert a körmőcbányai pénzverdében készültek, csak kisebb súlyuk, mint a rendes aranypénzek. Az aranyak pezemén ugyanis, ahol a király jelmondata van, három-négy milliméternyi távolságokban vékony furatok vannak s így az aranypénzből négy-öt korona értékű port szedték ki a hamisítók, akik azután a lyukakat betapasztják. Az ilyen pénzek azután semmi másban nem különböznek az igaziaktól, csak a súlyukban. Eppen ez a különbség vezette rá a rendőrség figyelmét az aranyakra, melyeknek hamisítóit most nyomozza az aradi rendőrség.

— **Mindnyájunknak kell néha egy erősítőszert,** mert a folytonos munka fárasztó. Kitiűnő erősítő szernak bizonyult a „Scott-féle Emulsió“, mely főleg csukamáj-olajból áll, csak hogy igen jó ízű és a leggyengébb gyomor is könnyen emésztheti. A „Scott-féle Emulsió“ minden gyógyszerárban kapható.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) Az immár gyéren érkező megrendelések az őszi évad befejezését jelentik és így a magkereskedők érdeklődése ez idő szerint leginkább a heremagvak, fűmagvak és egyéb takarmányfélék termése iránt mutatkozik. — **Lóhermag.** A beérkezett tudósítások szerint Oroszországban, Csehországban és Galiciában jó középtermés volt, mely szem és szín tekintetében nagyon kielégítő. — **Lucerna.** A Franciaországból legutóbb érkezett hírek bár kedvezőbben szólnak az ideai termésről, azonban ezek a hírek azt a benyomást keltsék, mintha az lenne a cél, hogy belföldi termésünk alacsonyabb árak eléréséhez hangulátot keltsenek. Az olasz lucerna minőségileg sok kívánni valót hagy fenn. Fűmagvakat illetve, az eddigi tudósítások szerint határozottan jó a termés, mindazonáltal néhány fajnak, mint réti perjének, tarackos tippannak és komócsinnak szilárd az irányzata. Az árak változatlanul a múlt hetiek voltak. — **Jegyzések nyers árúért 100 kilónként** Budapest: Lóhere prima minőség 96—110. Lucerna prima minőség 114—120, lucerna régibb árú 98—100. Biborhere 28—30. Mustármag 38—40.

— **Uj Idők.** Herceg, Gárdonyi, Bródy, Lyka, Bársony, Heltai, Tömörkényi írásával jelent meg az Uj Idők október első száma. A magyar uri házak e kedvelt hetilapjának állandó munkatársai ök. Ami frissen kerül ki dolgozó asztalukról, azt nyomban hozzák az Uj Idők hasábjai. A mai magyar szépirodalom legjelesebb termékei vonulnak föl így, hétről-hétre. Mindenik számon rajta van a szerkesztő Herceg Ferenc szignuma: Magvas tartalom, izlés, ötlet és finomság. Az október első szám, melylyel az új évnegyed kezdődik, szokatlanul gazdag. A kiemelt írók novelláin, cikkein kívül még bőségesen nyújt olvasnivalót, rajzot és eredeti felvételeket, a melyek hű krónikái a múlt hét aktualitásának. Az Uj Idők előfizetési ára negyedévenként 4 korona.

— **Budapesti Napló.** A Budapesti Napló az egyetlen radikális ellenzéki újság, a mely a polgári munkának minden érdekét bátran és hathatósan megvédi, a publicisztika terén előkészíti a polgári Magyarország teljes kialakulását. Semmiféle érdekesportnak és semmiféle politikusnak hasznát és célját nem respektálja; politikai tudósításai ezért szenzációsak és olvasóinak informáltsága páratlan. A Budapesti Napló Szabadgondolat című állandó melléklete egyedül áll az egész világsajtóban és rászolgál arra az örömmre, a melylyel megjelenését a magyar kultúrtársadalom üdvözölte. A Budapesti Napló cikkeit Kabos Ede, dr. Jászi Oszkár, Rácz Gyula, Dániel Arnold, Dr. Madzsar József, Biró Lajos írják. Párisi levelezője Ady Endre. Az újság irodalmi része a modern irodalom legjavát adja. Teljes közgazdasági tudósítást közöl mindennap és árara néve a legolcsóbb a teljes tartalmat adó napilapok közül. Előfizetési ára egy évre 20 korona, fél-évre 10 kor. negyedévre 5 korona, egy óra 1 korona 80 fillér. Egyes szám 3 kr. Karácsonyra díszes naptárt ad előfizetőinek. Budapesti Naplóra bármely napon meg lehet kezdeni az előfizetést. (Kiadóhivatal: Eötvös-utca 34. Mutatványszámot kívánatra azonnal küld a kiadóhivatal).

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi szeptember hó 30-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelésügyi Értesítőbe“ az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyről a következő hivatalos adatokat közli: Lépfene: Szilágy-somlyón. — Veszétség: Vaskapu. — Rühkór: Vadafalva 2 u. 16, Akos 16, Keszi 16, Szeődemeter, Ujnémet, Bodja 16. — Bivalyvesz: Csizér, Jaáz, Perje, Szilágy-somlyón, Vármező. — Sertésorban: Krasznahorvát, Deészháza 7 u., Felsőberek, Nagyszeg 8 u., Szilágy-bagos 2 u. Szilvas 9 u. Haraklán, Sarmaság, Szilágyfőkeresztur 4 u. Borzova, Galponya 12 u. Karika 11 u. Kettősmező 18 u. Nagymon 7 u. Somróújfalu 16 u. Tihó 9 u. Turbuca, Vervölgy 13 u. — Sertésvesz: Kraszna, Alsóvárca, Bükkötőfalva, Lele 3 u., Menyő, Szamosardó, Szeér, Doh, Kárásztelek 2 u., Erkvás, Erszodoró, Erszentkirály, Girókuta, Pele 2 u., Szeődemeter, Tasnádszántó 10 u. Ujnémet 5 u. Alsókékesnyárló 5 u., Balla 3 u., Bodja 6 u., Felegregy 17 u. Kisdoba, Magyarereg, Meszesszentgyörgy 4 u., Oláhbaksa 6 u., Szilágy-somlyón, Vártelek 6 u. Dabjon 8 u., Hosszuújfalu, Inó, Náprád 10 u. Soly-mos 8 u.

A praktikus orvosok

által tett kísérletek igazolják, hogy a csukamájolaj a Scott-féle Emulsio formájában sokkal hatásosabb, mint közönséges állapotában. Egy ismert klinikán folytatott kezelés bebizonyította, hogy csukamájolaj eredeti közönséges állapotában véve saját súlyának négyszeresével emelte a szervezet zsírtartalmát, míg a Scott-féle Emulsio formájában véve, az abban tartalmazott ugyanily mennyiségű csukamájolaj súlyának hetszeresével túlhaladta amazét. Gyermekek, sőt válogatos, kényes betegek is állandóan minden undor nélkül és anélkül, hogy a legesekélyebb szervezet zavartól kellene tartaniok, vehetik a Scott-féle Emulsiót.

A Scott-féle Emulsio valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász“ védjegy.

Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében mintával bérmentve szolgál

Dr. BUDAI EMIL „Városi gyógyszerár“
BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.
Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fillér.
Kapható minden gyógyszerárban.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

Értesítés.

A nagyérdemű urhölgyeknek becses tudomására hozzuk, hogy **Zilahon, Rákóczi-utca 37. sz. a. Ségerc F.-né és Giel Antal cég alatt angol és francia**

NŐI DIVATTERMET

nyitottunk és mérték után a legdivatosabb és legizlésebb módon mindennemű angol, francia-, lovagló- és sport-ruhákat, továbbá női felöltőket, gallérokat és blouzokat készítünk bárholnán vásárolt kelmékből.

A munka kifogástalan kiviteléért kezeskedünk és azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy megrendelőink legkényesebb igényeit is kielégíthetjük.

Levélbeli megrendelések esetén jól álló derék után is készíthető a ruha.

Gyászruhák 24 óra alatt elkészítenek.

A nagyérdemű urhölgyek becses pártfogását kérve tisztelettel

Ségerc Ferencné

és

Giel Antal.

2—4

Eladó

kovács szerszámok.

Egy kovács műhely fölszereléséhez szükséges összes szerszámok és kellékek jutányos árban eladók

Kólya Dániel

kovács mesternél

11—

Kémeren.

Szőlőoltványok.

Valamint az elmúlt években is a Küküllőmenti

első szőlőoltványi telep

tulajdonos **Caspari Frigyes Medgyes 93,** Nagy-küküllőmegye — volt az egyedüli az egész országban mely vevőinek minden tekintetben kifogástalan minőségű — egész séges-fajazonos és teljesen fajtiszta szőlőoltványokat szállított, úgy a jövőben is egyedül a fenti szőlőtelepen kaphatók a legjobb minőségű, a legkülönbözőbb fajta és alanyu bor, csemege bor és különleges csemege szőlőoltványok, melyek elültetése által a szőlőbirtokosok bántulatos eredményeket értek el. 1—20

Kívánatra képes árjegyzék — számos elismerő levéllel — ingyen és bérmentve.

Eladó ház.

Szilágy-somlyón, a Magúra-utcában levő **házas telkem szabad kézből, jutányos árban eladó.** A telken van: az utca felőli részen 4 szoba, — belső épületben 3 szoba, konyha, kamara, — külön épületben egy kis szoba, — 18 méter hosszúságú sziklába vágott száraz pince, melyben három sor hordó fér el, előtte tágas kocszi szin, — egy 4 lóra való istálló, — 8 méter hosszú, cseréppel fedett tengeri göré, alatta kőből kiakott szeméttartó, — és egy 100 hektoliternyi ürtartalmu esővizeztartó medence.

Bővebb felvilágosítást nyújt

Bölöni Sándor,

ügyvéd.

6824—1906. tkvi sz.

Arverési hirdetmény.

A Krasznamegyei takarékpénztár r. t. végrehajtónak ifj. Mike István végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében 3500 korona tőke, ennek 1906. évi január hó 5-ik napjától járó 6% kamatai, 14 kor. 74 fillér óvási, 1/3% váltódíj, 152 kor. 60 fillér és 46 kor. 35 fillér perbeli és végrehajtási, valamint a jelenlegi és a még felmerülő költések kielégítése végett, — továbbá az ezenel csatlakoztatott Fábry József 1185 kor., dr. Gáspár Gyula 188 korona és 490 korona, a Silvania 90 korona és Prammerger Dezső budapesti lakos 4000 korona és jár. követelések kielégítése végett a szilágy-somlyói kir. járásbírószék területén levő a perceseni 1154. sztkjben A. 1—3. rdsz. ingatlanok, és pedig A. 1. rdsz. 1898. hrsz. szántó 740 kor. 1. rdsz. 1899. hrsz. szántó 120 kor. 1. rdsz. 1900. hrsz. szántó 210 kor. Továbbá a perceseni 1929. sztkjben A. 1. és 4. rdsz. a. szőlőre az árverési feltételekben irt külön feltételek mellett és pedig: A. 1. rdsz. 618. hrsz. szőlő 200 kor. A. 1. rdsz. 3016. hrsz. szőlő 2000 koronában ezenel meghatározott kikiáltási árban elárvereztetnek. Az árverés megtartása határidejéül 1906. évi október hó 20-ik napjának d. e. 9 órája tűzetik ki Percesen község házához. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek ezen kir. járásbírószék telekkönyvi hatóságánál és Percesen község elöljáróságánál tekinthetők meg.

Kir. járásbírószék, mint tkvi hatóság. Szilágy-somlyón, 1906. július 12.

Dr. KÖRÖSY PÁL,
kir. albiró.

A REKLÁM

Állandó, észszerű és ügyes reklámozás minden gyári, kereskedelmi, ipari vállalatnak, üzletnek a lelke, rugója, az éltető eleme. Hogyan, hol és mikor hirdethető legkikeresebben, legjobban és legolcsóbban, megtudható az

Általános Tudósító

hirdetési osztályánál

tulajdonos **LEOPOLD GYULA** szerkesztő

Budapest, VII., Erzsébet-körut 41.,

ahol kiváló szakértelemmel, odaadó lelkiismeretességgel, pontossággal és olcsón eszközölnék hirdetéseket és reklámokat az összes budapesti, vidéki és külföldi lapokban és naptárakban.

Költségvetések és tervezetek ingyen!

Hirdetmény.

Folyó évi október hó 10-én délután 4 órakor, az ippi határban lévő Burger-féle

szőlő termése

a helyszínén, a szőlőben tartandó árverésen, el fog adatni.

Kikiáltási ár 300 korona, melynek 10%-át az árverezni szándékozók az árverés megkezdése előtt bántpénzül letenni tartoznak, az árverés befejeztével a legtöbbet ígérő a teljes összeget azonnal tartozik lefizetni.

A többi feltételek az árverés alkalmával lesznek közzéadva.

Szilágy-somlyó, 1906. szeptember 26.

Csiszár Zsigmond,

m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses tudomására juttatni, hogy üzletvezetőm, Rosenberg Lajos ur öszi bevásárlásából haza érkezvén, — sikerült neki nagyválasztékú hazai és angol szöveteket beszerezni.

Együttal van szerencsém becses tudomásukra juttatni, hogy ez alkalommal üzletemet hazai gyártmányu divatos

kész férfi és gyermekruhákkal

is berendeztem és abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a legszolidabb és legpontosabb kiszolgálásban részesíthetem t. vevőimet.

A t. közönség becses pártfogását mély tisztelettel kérem.

Jakab Mózesné,

a Silvánia épületében.

Szilágy-somlyón.

3—4

Kiadó lakás.

Szilágy-somlyón, Rákóczi-utca 540. szám alatti négy szoba, előszoba, konyha, kamara és pincével, kuttal, istálló, sertés ól, hintószin és veteményes kerttel ellátott ház

bérbe kiadó.

Értekezhetni Barbolovicu Alimp püspöki helynökökkel.

Hirdetmény.

A szilágyesehi állami szőlőtelep

dió és szőlőtermése

folyó évi október hó 13-án délelőtt 11 órakor a telep oltó helyiségében el fog adatni.

A legtöbbet ígérő az árt azonnal tartozik lefizetni. A többi feltételek az árverés alkalmával közöltnének.

Szilágy-somlyó, 1906. szeptember 26.

Csiszár Zsigmond,

m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő.

Könyvnyomdánkban

egy jó házból való fiu tanulól azonnal felvétetik.

Ha köszvényben, reumában, ischiában szenved,

vegyen egy üveg

Dr. Flesch-féle

köszvény-szeszt,

mely csuiz, köszvényt, reumát, kéz, láb, hát és derékfájást, kezek és lábak gyengeségét, fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyít. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető.

Kapható:

Dr. FLESCHE E. M.

»MAGYAR KORONA« gyógyszerárán

Győr, Baross-ut 24. szám.

Másfél deciliteres üveg ára 2 korona. Huza-mosabb használatra való »Családi« üveg ára 5 kor. 3 kis, vagy 2 »Családi« üveg rendelésnéi már bérmentve utánvétellel küldjük.

1—12

Eladó

100 hektoliter saját terméshor

Bölöni Sándornál

Szilágy-somlyón.

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

100 KAT. HOLD.

A legjobb gyümölcsfák.

80.000 gyümölcsfa oltvány

1 millió gyümölcsfa-alany.

1 millió előkezelés csemete.

Sétaterfák • Diszserjek • Rozsák.

Bogyogyümölcsök stb.

1/2 millió szőlőoltvány.

Európai és amerikai szima és gyökerez szőlővesszők stb.

Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.

EGYESÜLT FA- és SZŐLŐOLTÁNYISKOLÁK FISCHER ÉS TÁRSA, és AMBROSI M.

Becsés tudomására adom a t. közönségnek, hogy általam legelőnyösebben szerezhetők be mindennemű

Sirkövek,

minthogy e szakmában már 45 éve működöm, legjobb összekötéseim vannak. Kivánatra rajzokkal és legjutányosabb árverésekkel szolgálók.

Szállítók

50 évre szóló Jahrzeit táblákat is.

Rosenbaum Lázár,

Szilágy-somlyón.

Buzapiac, Közgazdasági bank mellett.

tal láttuk el a november 4-iki és december 9-iki közgyűlésekre kitűzve volt mindazon ügyeket, amelyek a nemzeti ellenállással kapcsolatban voltak, határozati javaslatokat a közgyűlés mind magáévé tette s minthogy a november 27-én és december 9-én tartott üléseinkben az önkéntes ujoncok részére bizonyítványok kiállítása tárgyában feltétlen végrehajtást megkorlás-terhe alatt követelő miniszteri rendelet végrehajtásának a megtagadását is javaslatba hoztuk s ekként várható volt, hogy a kormány a törvényhatósági bizottság rendelkezéseinek engedelmeskedő tisztviselőinket üldözni fogja, november 27-én és december 9-én tartott üléseinkből felhivtuk az albizottságokat kártalanítási alap gyűjtésére, meghatároztuk a gyűjtés, pénzkezelés és kártalanítás kivitelének módoszatait s adakozásra buzdító felhívásokat küldtünk szét.

December 27-én és január 9-én tartott

lett zárjuk be, hogy a lefolyt küzdelmek tanulságai szolgáljanak útmutatásul arra, hogy nemzetünk minden tagjának öntudatával egygyé vált, szívének kiolthatatlan vágyát képező s törvényeinkben is lefektetett állami önállóságát a valóságban is egész teljességében felépíthesse.

Kelt Szilágyvármegye negyvennyolcas bizottságának Zilahon, 1906. évi szeptember hó 26. napján tartott üléseben.

A közgyűlés folyamán következő határozatok hozattak:

Tudomásul vették gróf Bánffy Miklós, kolozsmegyei főispán beiktatása alkalmával tartott ünnepélyes közgyűlés jegyzőkönyvét; Zalavármegye közönségének átiratát az önkényuralom szolgálatába ajánlkozott egyéneknek szögyen táblán megörökítése tárgyában; Fejér és Temesvármegye közönségének a

esztendeig. Azzal az öntudattal ébredtem és fekdöttem, hogy én vagyok a megyében a legjobb párti. Még a házias emberek is azon sopánkodtak, hogy nem vehetnek el. Pedig nem voltam szép. Ezt a romokból is megítheti.

Tiltakozó mozdulatot tettem.

— Csak hagyja barátom, — folytatta a báróné, — mikor husz éves voltam, akkor is azt hangsúlyozták, hogy kedves, okos vagyok. Szépnek csak a nagyon eladósodott fiuk mertek mondani. De az mellékes. Az apám, ki nagyralátó ember volt, Medeánszky Kázmér báróhoz adott feleségül. Az uram, mint ulánus főhadnagy jött hozzánk. Széled, széke fiu volt, rendkívül illedelmes. Nekem úgy tetszett, hogy belém szeretett. Mert azt tudtam, hogy ő — is gazdag. Nos, a felesége lettem, s huszonkilenc esztendeig egy fukar, fővénny ember rabszolgája voltam. Mert az uramnak semmi más hibája nem volt, mint végtelen fukarsága. Ezzel üldözött nap-nap után a kétségbeesése. Még a falatot is sajnálta, amit megettünk. A cselédek gunyoltak, nevettek bennünket; az uri társaságok, amennyire lehetett, kerültek. Százszor el is akartam tőle válni, de nem tehettem mert szeretett. Csak úgy tudtam belőle valamit ki-vasalni, ha válopörrel fenyegettem. Olyankor kétségbeesett, sirt, s mikor egy-egy kalapot kellett vennie, hetekig buskomor volt utána. Bele is bolondult. Az örültek házában halt meg. Az volt az üldözési mániája, hogy a

Alispán bemutatta a hid létesítésére vonatkozó s a kir. államépítészeti hivatal által készített költségvetést s a közgyűlés a hid létesítését a »Szamos-hid alap« felhasználásával kimondta.

Főbb pontjai voltak még a közgyűlésnek Szatmárnémeti szab. kir. város törvényhatósági bizottságának, valamint az ottani ügyvédi kamara értekezletének megkeresése, melyben a tervbe vett s Nagykárolyban felállítandó új kir. törvényszék felállítását ellen irányuló mozgalom kifejtésére hívja fel a vármegyét.

A vármegye közönsége, bár egyébként a törvényszék felállításában magára nézve sérelmet nem lát, azonban előre tiltakozik területének bármily megosonkítása, illetve igazságügyi átszervezése ellen.

Ezen ügyeken kívül még a tárgysoro-

koldusok az utcáskoron pénzt kérnek tőle. Pedig gazdag volt, s még sokkal gazdagabb lehetett volna, ha mértékten fukarságával tönkre teszi birtokát. Az ekevasra is sajnálta a pénzt s ha lehetett, nem fogadott napszámosokat, hogy ne kelljen őket fizetni.

A báróné arca egészen átpirult, mikor ezeket a szomorú emlékeket felsorolta. Felkelt s néhányszor fel-s alájárt a verendán. A halántékát szoritotta össze a két kezével. Ismét hozzám jött.

— Látja, így töltöttem életem javát. Mint Medeánszky báróné a legboldogtalanabb asszony voltam a világon. Nem akarom ezt a nevet halálom után viselni. Érti? Azért csináltattam a sirkövet a leánynevemmel.

Kis szünet után folytatta:

— Nem tudom, illik-e ez, de érzem, hogy jogom van hozzá. Felsőhajtott.

— Ahhoz, hogy másképp kárpótoljon magamat, nem vagyok elég fiatal. Kár... Szívesen megtenném. Nem zseniroznom magamat még egyszer férjhez menni... Egy cseppet sem...

A napihirek között olvastam, hogy özvegy Medeánszky Kázmérné, született Véghes Katalin Nagy Bálint törvényszéki bírónak örök hűséget esküdött.

Lecsaptam az újságot és felvettem a kérdést:

— Mi lesz a sirkővel?

Lucián.

nevezett bejáró volt csupán, de ilyen minőségében is többet tanult, mint akárhány rendes növendék.

Önálló hangversenyeinek sorozatában a zilahi a harmadik. Első koncertjét a mult télen Csapón Ung vármegyében tartotta, a másodikkal diadalmas színhelye Ermiályfalván volt a folyó év tavaszán. A zilahit a Szilágy-somlyón, szőlővárosában rendezendő hangverseny követi, ami után a vármegyében esetleg megtartandó hangversenyek végeztével kisebb magyarországi körútra, majd külföldi tanulmányutra indul.

Autodidaxisról szólva, de erről hallgatva is, csodálattal kell adóznunk a Papp Viktor zenei műveltségének.

Játéka egyenletes, inkább széles stílus, vonókezelése finom, határozott, újtechnikája kifejlett. Felfogása önálló, ám e mellett neves művészek felfogásához simul, mivel a zenei forradalmárok neki nem ideáljai. (Hiszen minden művészet kénytelen lassankint a szent hagyományokhoz visszatérni.) Zugva ömlik ki a melódia hegedűjéből, ha a jelzés úgy parancsolja, pianóit pedig lehetségszerű szubtilitások teszi végtelen becseseké.

Saját kompozícióiban borongós, majdnem világfájdalmas kedély nyilatkozik meg, ám ennek nyomasztó hatása nélkül, de minden ő igazságával. Jellemző azonban ezekenél, hogy a természetszerűleg szűkebb medret majd minduntalan átlépik, úgy hogy hegedűre, vagy férfigangra irt szerzeményei forma szerint rátagaszkodnak a zongorakísértetre, vagyis ezek a leghatározottabb nagy stíltben vannak megírva.

A zeneszerző művész testvére, Papp Szeréna is kelthet érdeklődést közönségünkben, valamint Szabó Sándor is, aki ének-tudásával valóságga elragadta a zilahi közönséget.

A hangverseny műsra: 1) Hegedűverseny. Beriot, Op. 16. Hegedű zongorakettős. 2) Bánat, Mese, Menuetto; hegedű zongorakettős. 3) Mese. Szövegét írta Antal Iván; „Ritka már a daru madár...“, szövegét írta László Andor, éneklő zongorakísérettel Szabó Sándor ur. (Papp Viktor szerzeményei.) 4) Magyar rapszódia, Liszt Ferentől, zongora szóló, előadja Papp Szeréna. 5) Arietta, Keringő, Bölcsődal, hegedű-zongora kettős. 6) „Csipkerózsika.“ Szövegét írta Kéty Endre; „Dal a csalogányról.“ Szövegét írta Antal Iván, éneklő zongorakísérettel Szabó